

கலஞ்சியம் – சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Quarterly Peer-Reviewed Open Access Crossref Google Scholar
SJIF Impact Factor 4.0 Multidisciplinary International

DOI: <https://doi.org/10.63300/kijts06022026>

Vol. 6 No. 02, August 2026, p16-22 | Available online at: www.tamilmanam.in
Original Research Paper

நற்றிணை - நெஞ்சுக்குச் சொல்லும் பாடல்களின் கட்டமைப்பு

Narrinai – The Structure of Poems Addressed to the Heart (Mind)

முனைவர் கி. ராம்கணேஷ்,

உதவிப்பேராசிரியர் - தமிழ்த்துறை,

பி.எஸ்.ஜி கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் - 641 014

Dr. K. Ramganesha^{ID*},

*Assistant Professor - Department of Tamil,
PSG College of Arts and Science, Coimbatore - 641 014.

Email: ramganeshdharun@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2402-0861>

Article history

Received: 20-07-2026

Revised: 25-07-2026

Accepted: 29-07-2026

Published: 01-08-2026

*Corresponding Author

Email:

ramganeshdharun@gmail.com

Abstract: Human life holds a special place for the mind. Driven by the mind, it is natural for a human to speak to their own inner heart when they cannot, should not, or do not have the opportunity to share their thoughts with others. Fundamentally, it is an undeniable truth that every human speaks to their own mind on a daily basis. In the agony of separation, the mind serves as one's closest friend. Sharing sorrow through it happens far more often than sharing joy. Within inner life, the struggles that take place inside the mind are countless—with the conflict between love and duty raging as the greatest struggle of all. In Narrinai, this internal dialogue serves as a vital structural and poetic tool, capturing the profound emotional turmoil of the protagonist. By addressing the mind directly, the poems vividly illustrate the dilemma of postponing or canceling a journey (selavalunguthal) out of deep affection for the beloved. Ultimately, this structural framework of self-address elevates the text from simple poetic expression to a rich, timeless exploration of human psychology and emotional resilience.

Keywords: *Speaking to one's own heart, internal monologue, mind, heart, inner conflict, mental struggle, inner life, domestic life.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution

(CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மனித வாழ்க்கையில் மனதிற்கென்று தனியிடம் உண்டு. மனதால் இயங்கும் மனிதன், பிறரிடம் சொல்ல முடியாத, சொல்லக் கூடாத, சொல்லும் சூழல் நிலவாத போது தன் மனமாகிய நெஞ்சிடம் பேசிக்கொள்வது இயல்பு. அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மனிதனும் அன்றாடம் தன் மனதிடம் பேசி வருவது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். பிரிவின் தவிப்பில் நெருங்கிய நட்பாகத் திகழ்வது மனமாகும். மகிழ்ச்சியை விட துயரத்தைப் பகிர்வது அதிகமாக இருக்கும். அகவாழ்க்கையில் மனதிற்குள் நிகழும் போராட்டங்கள் எண்ணற்றவையாகும். காதலுக்கும் கடமைக்கும் இடையில் மனப்போராட்டம் மிகப் பெரிய அளவில் நிகழ்கின்றது.

திறவுச் சொற்கள்

நெஞ்சுக்குச் சொல்லுதல், மனம், மனப்போராட்டம், அகவாழ்க்கை, செலவழுங்குதல்

முன்னுரை

அகவாழ்வியலானது உயிர்களின் வாழ்க்கையில் உன்னதமானது உணர்வின் அடிப்படையில் பல்வேறு பரிமாணங்களைக் கொண்டு இலங்குவது அன்றாட நிகழ்வுகள் அனைத்திலும் தனித்தன்மை கொண்டு செயலாற்றும் திறம் வாய்ந்தது. உணர்வுகளானது மூன்று அடிப்படைகளில் இயங்குகின்றன. மற்றவர்களுக்குப் புலனாகாத நிலையில் மனதோடு பேசுதல், பிரியமானவர்களிடம் மட்டும் வெளிப்படுத்துவது, எவ்வோருக்கும் கேட்கும் வகையில் எடுத்தியம்புவது. இம்மூன்றில் மனதோடு தனக்குள்ளே பேசிக்கொள்வதாவது நெஞ்சுக்குச் சொல்லுதல் எனக் குறிப்பிடப்படும். அவ்வகையில் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் முதலாவதாக இடம்பெறும் நற்றிணைப் பாடல்களின் கூற்றுகளில் நெஞ்சுக்குச் சொல்லும் விதமாக அமைந்த பாடல்களின் கட்டமைப்பினை ஆராய்வதாகக் கட்டுரை அமைகின்றது.

நெஞ்சுக்குச் சொல்லுதல்

அகம், புறம் என்ற வாழ்வியலின் கூறுகளில் நெஞ்சுக்குச் சொல்லுதலாவது அகவாழ்க்கையில் பெரும்பான்மையானது என்பர். சங்க இலக்கியங்களில் மொத்தமுள்ள 2381 பாடல்களுள் 1862 பாடல்கள் அகத்திற்கு உரியவை என வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன. பழந்தமிழ் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்திலும் அகப்பொருள் மரபுகள் பொருளதிகாரத்தில் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. சங்கப்பாடல்கள் பெரும்பான்மையும் தனக்கு முன் நிற்கும் ஒருவரிடம் தன் கருத்தினை பறைசாற்றுவது போலவே அதிகமாக அமையும். தன் மனக்கருத்தைப் பிறருக்குத் தெரிவிக்கக்கூடாது என்ற நிலையிலும் வெளிப்படுத்தும் சூழல் வாய்க்காத தருணங்களிலும், தன் மனதை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்ள தனக்குள்ளேயே பேசிக்கொள்ளும் நெஞ்சுக்குச் சொல்லுதல் அமைகின்றது. மற்றவர்கள் இருக்கும்போது மனதிற்குள்ளும், மாந்தர்கள் இல்லாத தனிமைச் சூழலில் வாய்விட்டோ, கண்ணாடியின் முன்பு நின்றோ சொல்வதாகவும் இஃது அமையும். தனிமையில் பேசும்போது பிறர் பார்வை நம்மை மனப்பிறழ்வு கொண்டவரோ எனக் கருதும் அளவிற்கும் கொண்டு செல்லும்.

ஆண், பெண், மூன்றாம் பாலினம் என்ற பகுப்புகள் பழங்காலந் தொட்டு சமூகத்தில் ஊடாடி வருகின்றன. இப்பகுப்பில் பெண்கள் தன் மனதில் பட்டதைத் தனக்கு நெருக்கமானவர்களிடம் சொல்வதற்கான சூழல்கள் ஏதேனும் ஒரு வகையில் நிகழ்ந்து விடுதல் இயல்பு. ஆண்களுக்கு இஃது கைகூடுதல் குறைவு. இதனை சங்கப்பாடல்களின் கூற்றுகளை ஆராயுங்காலத்துத் தெள;ளிதின் அறியலாம். ஆய்வறிஞர்களும் உரைகாரர்களும் இதைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர். அகப்பாடல்களுள் 133 பாடல்கள் நெஞ்சுக்குச் சொல்லுதல் பாடல்கள் என்றும் அவற்றுள் 131 பாடல்கள் ஆணாகிய தலைவனுக்கும் 02 பாடல்கள் பெண்ணாகிய தலைவிக்கும். உரியதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

நற்றிணையில் 24 பாடல்கள், அகநானூற்றில் 73 பாடல்கள், குறுந்தொகையில் 21 பாடல்கள், ஐங்குறுநூற்றில் 13 பாடல்கள், கலித்தொகையில் 1 பாடல் பத்துப்பாட்டில் பட்டினப்பாலை ஆகிய 1 நூலும் நெஞ்சுக்குச் சொல்லுதல் முறையில் அமைந்தவை. “133 பாடல்களில் தலைவி கூற்றுப் பாடல்கள் 2 (அகம். 303, கலி .123) எஞ்சிய 131 பாடல்களும் தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள்” (தமிழ் இலக்கிய அகப்பொருள் மரபுகள் - ப. 22, மு. மணிவேல்) என்பது இவண் எண்ணத்தக்கதாகும்.

“ நெஞ்சம் நானும் நிறைசேர் அறிவும்

செஞ்சுடர்ப் பருதியும் திங்களும் மாலையுமு;

புள்ளும் மாவும் புணரியும் கானலும்

உள்ளுறுத்து இயன்றவும் ஒழிந்தவை பிறவும்

தன்சொற் கேட்குந் போலவும் தனக்கு அவை

இன்சொற் சொல்லுந் போலவும்...

- (அ.வி. நூ. எ. 223)

தலைவியானவள் தன் நெஞ்சு, நாணம், அறிவு, ஞாயிறு, திங்கள், மாலைப்பொழுது , பறவை,விலங்கு உள்ளிட்டவற்றிடம் பேசுவாள். இஃது உளவியல் சார்ந்ததாக அமையும். மனிதன் அல்லாத பிற உயிருள்ள ,உயிரற்ற பொருட்களிடம் பேசுவதையும் நெஞ்சுக்குச் சொல்லுவதின் ஒரு பகுதியாகக் கருத இடமுண்டு.

நெஞ்சொடு கிளத்தல், நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தது, நெஞ்சினைக் கழறியது என்பதாக சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. தனிமையே நெஞ்சுக்குச் சொல்லுதலுக்கான களமாக இருந்திருக்கிறது. மனநிலையை சமன் செய்து கொள்ளவும் தன்னைத்தானே ஆற்றிக்கொள்ளவும் நெஞ்சோடு பேசுதல் நிகழ்ந்திருக்கின்றது.

பிரிவு நிகழ்வதற்கான காரணங்கள்

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகியவை ஐந்திணைகள். இவற்றின் உரிப்பொருளாக முறையே புணர்தல், இருத்தல் ,ஊடல், இரங்கல், பிரிதல் அமைகின்றன. பிரிவு என்ற ஒன்றே நெஞ்சொடு பேசுவதற்கான களமாவது தெளிவு. பொருள் வயிற்பிரிவு, போருக்கான பிரிவு, தூதிற்கான பிரிவு, வரைவு நிகழ்ப் பொருள் தேடப் பிரிதல், கல்வி கற்கப் பிரிதல், தலைவி வீட்டில்

இற்செறிப்பில் இருத்தல் எனப் பல நிலைகளில் பிரிவுகள் அமைகின்றன. தலைவனும் தலைவியும் உடன்போக்கு மேற்கொள்ளுங்காலத்து நற்றாய், செவிலித்தாய் ஆகியோர் கலங்குதலும் பிரிவின் ஒரு கூறாகும். தாய்மார்களின் கூற்றுகள் நெஞ்சொடு பேசுதல் வகைப்பாட்டில் சொல்லப்படாவிட்டாலும் அதையும் ஏற்கலாம் என்ற கருத்து இங்கு முன்வைக்கப்படுகிறது.

ஐந்திணைகளுள் மற்ற திணைகளைக் காட்டிலும் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் செம்பாதிக்கும் மேலாக (77 பாடல்கள்) நெஞ்சொடு பேசுவதாக அமைந்துள்ளன. நெஞ்சுக்குச் சொல்லுதல் என்ற நிலையில் பாடிய புலவர்களின் எண்ணிக்கை 62 எனச் சான்றோர் கண்டறிந்துள்ளனர்.

நற்றிணைப்

பாடல்களின்

எண்களின் அடிப்படையில் 3,16,44,52,62,77,103,105,126,137,140,141,157,169,190,205,265,298,308,312,346,356,366,384 ஆகிய 24 பாடல்களும் நெஞ்சுக்குச் சொல்லுதல் முறையில் தலைவன் கூற்றுகளாக இடம்பெற்றுள்ளன.

தலைவனின் நெஞ்சம்

முன் ஒரு காலத்தில் பொருளைப் பெற வேண்டும் என்னும் நோக்கத்திற்காகத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்தான். இப்போது மீண்டும் பொருளைத் தேடிச் செல் என நெஞ்சம் உந்துகிறது. அப்போது தலைவன் பின்வருமாறு பாடுகிறான்.

“ஈன்பருந்து உயவும் வான்பொரு நெடுஞ்சினைப்

பொரிஅரை வேம்பின் புள்ளி நீழல்

...

உள்ளினென் அல்லெனோ யானே உள்ளிய

வினை முடித்தன்ன இனியோள்

மனைமாண் சுடரொடு படர்பொழு தெனவே?”

- (நற். .3)

பாலைநிலத்திற்குரிய கருப்பொருள்கள் முன் வரக்கூடிய காட்சி, காதல் துன்பத்தை மிகுவிக்கும் மாலைப்பொழுது, தலைவி பிரிவால் வருந்தும் நிலை இவற்றையெல்லாம் தலைவன் உள்ளுகிறான். அதனால் நெஞ்சே நான் பொருள்தேட வரமாட்டேன் எனச் சொல்கிறான். திருமணம் செய்யவும் இல்லறம் நடத்தவும் பொருள் இன்றியமையாதது. அக்காலத்தில் நீண்ட காலத்திற்குரிய பொருளைச் சேர்த்து வைத்ததாக அறியமுடியவில்லை. தொடர்ச்சியாகப் பணி செய்ததைப் போலவும் பாடல்கள் புலப்படவில்லை. பொருளைச் தேடி வர சிலகாலம், அப்பொருளால் இல்லறத்தில் இனிது வாழ்தல் சில காலம் என வாழ்ந்திருப்பதாக எண்ணம் மேலிடுகிறது. பொருள் குறைந்தவுடன் மனம் பொருளாதாரத் தேவையையெண்ணி ஊசலாடுதல் இவை காரணிகளாக அமைகின்றன.

தலைவியைப் பிரிய மனதிடம் மறுத்தாலும் மீண்டும் தலைவன் சிறிது காலத்தில் பிரிவது உறுதி. பொருள் தேடச் செல்லும் பயணத்தின் இடைவெளியில் தலைவன் மனம் தலைவியை நினைவும். இருப்பினும் மேற்கொண்ட செயலை முடிக்காமல் தலைவன் திரும்புதல் நிகழாது.

தலைவனோடு முரண்பட்டதாகவும் தலைவியைப் பிரிந்த காலத்தில் துணையானதாகவும் நெஞ்சம் இலங்குவதாகப் பாடல்களின் வழி அறிய முடியும்.

“முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம் பெறினும்

வாரிருங் கூந்தல் வயங்கிழை ஒழிய

வாரேன் வாழிய நெஞ்சே...”

- (பட்டினப். 218 - 220)

இப்பாடலும் பொருள் காரணமாக வினைமேற்கொள்ள தலைவன் நெஞ்சிடம் மறுப்பதை எடுத்துரைக்கிறது. தலைவியுடன் வாழ்கின்ற காலத்து எதிரியாக விளங்கும் நெஞ்சமானது தலைவியைப் பிரிந்து தனியாக இருக்கும் காலத்தில் தலைவனுக்கு உற்ற துணையாக விளங்குகிறது.

தலைவன் தலைவி இருவரிடையேயான காதல் தலைவியின் வீட்டாருக்குத் தெரிந்து விட்டது. தலைவி வீட்டை விட்டு வெளியே வரமுடியாதபடி வீட்டினர் இற்செறிப்பில் வைத்துவிட்டனர். தலைவனுக்குத் தலைவியின் நிலைப்பாட்டினை அறிவதற்கான தகவல்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. வழக்கமாகத் தலைவியைச் சந்திக்கும் குறியிடத்திற்குத் தலைவன் வருகிறான். அவள் வருகை நிகழாது போகவே, தலைவன் அக்குறியிடத்தில் நெஞ்சோடு உரையாடுகிறான்.

“பொருவில் ஆயமொடு அருவி ஆடி

நீர்அலைச் சிவந்த பேர்அமர் மழைக்கண்

குறியா நோக்கமொடு முறுவல் நல்கி

...

பல்மர உயர்சினை மின்மினி விளக்கத்துச்

செல்மழை இயக்கம் காணும்

நன்மலை நாடன் காதல் மகளே”

- (நற். 44)

தலைவியானவள் தன் தோழியர்களோடு கூடி அருவியில் நீராடிய பின் அவளுடைய கண்கள் சிவந்திருந்தன. விருப்பமாக அருள் பொருந்திய பார்வையுடன் பார்த்து புன்னகை செய்ததை தலைவனுடைய மனம் சிந்திக்கின்றது. தனக்கு முன்பு கிடைத்த ஒன்று கிடைக்கப்பெறாத நிலையில் மனமானது ஏமாற்றத்தால் துடிக்கும். முன்பு தலைவியைப் பார்த்த காட்சி அடிமனதில் ஆழப்பதிந்து விட்டது. தலைவனின் இக்கூற்றில் உவமைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. குறவர்கள் மழை நேரங்களில் காணும் காட்சி ஒன்று சுட்டப்பட்டுள்ளது. மழைக்காலத்தில் மின்மினிப் பூச்சிகள் மிகுதியாகச் செல்கின்ற காரணத்தால் அவை விளக்குகள் போன்று அமைகின்றன. அதன் வழி வானில் செல்லும் மேகத்தின் இயக்கத்தைக் காண முடியும் என்கிறான். இதனை உள்ளுறையாகக் கருத இடமுண்டு.

குறவர் மேகத்தின் செயல்பாட்டின் வழி மழையின் போக்கினை அறிவதைப் போல, நீயும் தலைவியின் பார்வைக் குறிப்பினால் அவள் மனநிலை எப்படிப்பட்டது என்பதை அறிந்து கொண்டு, அவளை அடைவதற்கான வழிவகைகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என நெஞ்சகம்

அறிவுறுத்துகிறது எனலாம். பிரச்சினைக்கான தீர்வை அடைய வழிகாட்டுதலாக மழைக்கால மேகம், மின்மினிப் பூச்சிகளின் இயக்கம் உள்ளிட்டவை அமைவதைக் காணலாம். பிறரிடம் நம் மனநிலையைத் தெரிவித்து ஆறுதலையோ, வழிகாட்டுதல்களையோ பெற இயலாத சூழலில் நம் மனம் வழிகாட்டும் என்பது புலனாகிறது.

தலைவனொருவன் பொருளைச் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கோடு தலைவியைப் பிரியக் கருதுகிறான். பொருளீட்டுதல் இவ்வாழ்க்கையில் ஓர் அறம் என்பதால் தலைவனின் சிந்தனை இவ்வாறு அமைகிறது. மற்றொரு புறம் காமமாகிய எண்ணம் தலைவனின் வினையைச் செய்ய விடாமல் தடுக்கிறது. அச்சூழலில் தலைவன் பின்வருமாறு பாடுகிறான். வினையை மேற்கொள் என ஒரு புறம் ஆண்மை அழைக்கிறது. மறுபுறம் தலைவியின் மேல் வைத்துள்ள காமம் தடுக்கிறது. மூங்கிலின் இருபக்கத்துக் கணுக்களிலும் நெருப்புப் பற்றி எரிய உள்துளையில் அகப்பட்டு, எப்பக்கமும் செல்லமுடியாது தடுமாறும் ஏறும்பினைப்போல் நம் நிலை இருக்கின்றது என்கிறான்.

“... ”

ஆண்மை வாங்க காமம் தட்ப
கவைபடு நெஞ்சம் கண்கண் அகைய
இருதலைக் கொள்ளி இடைநின்று வருந்தி
ஒருதலைப் படாஅ உறவி போன்றனம்
... ”

- (அகம் பா. எ.339)

இந்நிலையில் உடம்போடு உயிர் சேர்ந்திருப்பது போன்ற நட்பையும் அதன் காரணமாக உயிர் வாழ்வது போன்ற காதலையும் உடையவன் தலைவி எனச் சொல்லி தலைவிக்காக இரங்குவதாகத் தலைவனின் கூற்று இடம் பெற்றுள்ளது.

முடிவுரை

நெஞ்சுக்குச் சொல்லும் பாடல்களில் பிரிவின் வலி அதிகமான பாடல்களில் மேலிடுகிறது. உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்த இயலாத சூழலில் மனதோடு பேசுதல் ஆறுதலாய் அமைகிறது. தலைவியின் மீது தலைவன் வைத்திருக்கக் கூடிய மீதுர்ந்த அன்பின் வெளிப்பாடாகப் பல பாடல்கள் அமைகின்றன. பிரிவின் துயரத்தில் உழலும் தலைவனின் மனநிலை பாடலை உணர்பவர்களிடையே தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. இல்லறத்திற்குத் தேவையான பொருளீட்டுதல், தலைவியோடு சேர்ந்திருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உள்ளிட்டவையே பெரும்பாலான பாடல்களின் பாடுபொருள்களாகின்றன. கடமை உணர்வில் மேம்பட்ட தலைவனின் மனதையும் காதல் உணர்வில் மேம்பட்ட திறத்தையும் பாடல்கள் புலப்படுத்தியுள்ளன.

துணை நின்ற நூல்கள்

- [1.] கோவிந்தராச முதலியார், கா.ர. (உ.ஆ), அகப்பொருள் விளக்கம், கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட், சென்னை-18, 15 - ஆம் பதிப்பு - சூலை 2002

- [2.] சுப்பிரமணியன் .ச. வே. (உ.ஆ) சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை மூலமும் தெளிவுரையும், தொகுதி - 1, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600 108, முதல் பதிப்பு, ஜூன் - 2010
- [3.] மாணிக்கவாசகன். ஞா. (வி. உ) பத்துப்பாட்டு மூலம் - விளக்க உரையுடன், உமா பதிப்பகம், மண்ணடி, சென்னை - 600 001, இரண்டாம் பதிப்பு - ஆகஸ்ட் - 2007
- [4.] சுப்பிரமணியன் .ச. வே. (உ.ஆ) சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை மூலமும் தெளிவுரையும், தொகுதி - 3, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600 108, முதல் பதிப்பு, ஜூன் - 2010
- [5.] மணிவேல். மு. தமிழ் இலக்கிய அகப்பொருள் மரபுகள், அன்னை பதிப்பகம், 1, முல்லை வீதி, சென்ட்ரல் பேங்க் காலனி, நாகமலை புதுக்கோட்டை, மதுரை - 625 019, முதற்பதிப்பு - டிசம்பர் - 2004

எழுத்தாளர் பிரகடனம் - முரண்பாடுகள் அறிக்கை (Author Declaration - Conflict of Interest Statement)

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் உள்ளடக்கத்திலோ, தரவுப் பகுப்பாய்வுலோ அல்லது அதன் முடிவுகளிலோ எந்தவிதமான நிதி சார்ந்த அல்லது தனிப்பட்ட முரண்பாடுகளும் (No Conflict of Interest) இல்லை என்று இதன் முதன்மை எழுத்தாளர் உறுதிபடப் பிரகடனம் செய்கிறார். இக்கட்டுரை முற்றிலும் கல்வி மற்றும் சமூக மேம்பாட்டு ஆராய்ச்சிக்காக மட்டுமே நடுநிலைமையோடு எழுதப்பட்டுள்ளது.